

ARMEL DAL
(Sztevanovity Dusán)

Ajtó, mely zárva áll:
szentély vagy kártyavár?
Egy jel sem válaszol,
s a belső hang még halkán szól,
hogy törd át, hogy lépd át,
nem törvény, csak korlát.
Nap hullik, nap virrad,
és fáraszt, és biztat.

Hogy lásd, hogy értsd,
hol vár egy csepp esély.

Mennyi álmosoly
bókol, udvarol,
s bontják a hit falát
a rézharsonák.

Durva hang dobol,
csönddel válaszolj.
Benned már ott a jel,
s nem tévedsz el.

És dallam szól, és kép mesél,
hogy az vagy már, kit várva vártál.
A hídon át ez elkísér,
hogy végül partot érj.